GEMEENTE HILLEGOM

Hoofdstraat 115, 2181 EC Hillegom
Postbus 32,2180 AA Hillegom

T 14 0252
E info@hillegom.nl
I www.hillegom.nl

Wmo-adviesraad Hillegom
T.a.v. Mania Hoogendoorn (secretaris)
E-mail: maniahoogendoorn@snelnet.nl

Uw kenmerk:	
Ons kenmerk:	Z-17-010703
Verzenddatum:	24 oktober 2017
Onderwerp:	Reactie op advies Wmo verordening
Behandelaar:	Marianne van Dockum

Geachte leden van de WMO-adviesraad,

Op 16 oktober jl. ontvingen wij uw advies over de drie artikelen die zijn toegevoegd aan de Wmo verordening Hillegom 2017. Wij willen u hartelijk danken voor dit advies en willen hierbij reageren op uw vragen en opmerkingen.

Voor de volledigheid is per artikel uw advies ingekopieerd en de reactie van het college daaronder vermeld.

Art. 13 Meldingsregeling calamiteiten en geweld
Wij geven positief advies over het opnemen van dit artikel in de verordening. Daar maken wij wel de kanttekening bij dat wij vinden dat het artikel summier geformuleerd is. In dit artikel is sprake van een regeling die het college van B&W wil treffen voor het melden van calamiteiten. De WMO-adviesraad wil die regeling graag ontvangen om daar eveneens advies over uit te brengen

Reactie college:
Het wettelijk toezicht op de uitvoering van de Wmo is belegd bij de ISD, tot een andere toezichthouder is benoemd. Iedere organisatie die Wmo-taken uitvoert heeft een eigen calamiteitenregeling. Dit maakt onderdeel uit van de kwaliteitsprotocollen waarop de ISD-toezicht houdt (of organisaties ze bezitten). Daar zit nog geen meldplicht in naar de gemeente, maar wel een meldplicht en handelingsprotocol binnen de uitvoerende organisatie De ISD kan dus vanuit het toezichthouderschap vragen ook meldingen door te geven.
De gemeente Noordwijk is overigens bezig voor de bollen5 gemeenten een nieuwe toezichthouder te zoeken. Tot dat rond is, is deze taak belegd bij de ISD.

Art. 17 Right to Challenge
Het 'Right to Challenge' houdt in dat burgerinitiatieven buiten de gebaande paden in aanmerking kunnen komen voor subsidie. In grote lijn omarmen we het principe, maar we vinden dat de regels buiten proportie zijn. In de huidige vorm werpen de regels grote drempels op voor mensen die van dit 'recht' gebruik willen maken. Om een paar voorbeelden te noemen: zij moeten hun plan uitvoeren als rechtspersoon, hieruit moet blijken dat zij de uitvoering beter kunnen doen dan de gemeente, het moet door ten minste 3 ingezetenen worden ingediend en de regels veronderstellen dat de continuïteit wordt gegarandeerd. Dit laatste punt sluit bij voorbaat eenmalige projecten uit. Dit kan ontmoedigend werken op potentiële indieners van plannen. Door de strikte regels is de mogelijkheid om 'uit te dagen' ('to challenge', een beetje 'burgerlijke ongehoorzaamheid') sterk ingeperkt, terwijl dat wel de oorspronkelijke insteek van het plan was. We kunnen ons echter wel voorstellen dat de gemeente kwalitatief ondeugdelijke plannen wil kunnen uitsluiten.
Om een meer concreet advies te kunnen geven over het 'right to challenge' zouden

wij graag over meer informatie beschikken, in het bijzonder het onderliggende stuk waarop dit artikel gebaseerd.

Reactie college:
U heeft aangegeven dat u het artikel zoals het geformuleerd is te streng en drempelverhogend vindt. Bijgaand onze reactie op de door u genoemde voorbeelden.

Ad 1) Uitvoeren Right to Challenge als rechtspersoon:
Als gemeente willen we voor een WMO-voorziening geen contracten afsluiten met individuen. Het is vrij eenvoudig om een stichting of vereniging, coöperatie o.i.d. op te richten. Wij zien dit niet als onnodig drempelverhogend.

Ad 2) Tenminste 3 ingezeten:
Deze keuze is gemaakt om zeker te weten dat er draagvlak, veerkracht en slagkracht zit in een initiatief. Een stichting of vereniging/coöperatie heeft een voorzitter, penningmeester en secretaris nodig. Dat zijn drie initiatiefnemers. Daarnaast: Een initiatief door één of twee personen is kwetsbaar (bijvoorbeeld bij ziekte initiatiefnemer).

Ad 3) Uitvoering beter doen dan de gemeente:
De gedachte achter het artikel Right to Challenge is dat burgerinitiatieven het mogelijk beter of goedkoper kunnen. Het is een "recht om uit te dagen." Het is aan de initiatiefnemers om aannemelijk te maken dat ze het beter kunnen of goedkoper en toch dezelfde of betere kwaliteit kunnen leveren. De gemeente wil inderdaad niet inleveren op kwaliteit. Echter: de gedachte is wel, dat als een burgerinitiatief alleen in een wijk of een aantal straten iets kan doen, haar die ruimte door de gemeente wordt gegund.

Ad 4) Continuïteit:
Een beschikking wordt afgegeven voor een jaar en is geen garantie voor meerjarige contracten. Wij zien dit artikel niet als een belemmering.
Continuiteits-eisen zien wij vooral binnen een contractjaar, dat er gewaarborgd is dat plannen gerealiseerd kunnen worden binnen de contractperiode. Wel zijn wij van mening dat de intentie van het initiatief moet zijn dat er meerjarig kan worden samengewerkt.

Het onderliggende stuk betreft de wetstekst (Wet Maatschappelijke Ondersteuning 2015, artikel 2.6.7.).

Tot slot:
Het recht om uit te dagen is nog relatief nieuw in Nederland. Wij zijn er ons van bewust dat er per gemeente een andere invulling aan wordt gegeven. Wij zullen de komende tijd inzetten om dit recht onder de aandacht te brengen van de inwoners van Hillegom. Mocht blijken dat dit artikel inderdaad initiatieven uitsluit, dan zullen we dit onder de aandacht van de gemeenteraad brengen.

Uw advies en deze brief met de reactie van het college wordt gedeeld met de gemeenteraad.

Wij vertrouwen erop u voor dit moment voldoende te hebben geïnformeerd.

Met vriendelijke groet,
namens het college van Hillegom

Marianne van Dockum
Beleidsmedewerker Maatschappelijke Ontwikkeling